

PETRA REVENUE

HANTERAS VARSAMT

Förlaget Orda

HANTERAS VARSAMT

av

Petra Revenue

Hanteras varsamt – Petra Revenue
ISBN 978-91-7497-028-9

Utgiven av Förlaget Orda AB 2013
© Petra Revenue

Omslag: www.Okapi-Grafik.com
Typografi: Palatino LT
Tryckt i Polen 2013
www.forlagetorda.se

Till minne av Knut Harald Söderqvist. Min pappa.

Denna novellsamling utgörs av Petra Revenues korta favoriter. En del av novellerna har tidigare ingått i samlingen Karaokekungen utgiven på Starfalk förlag, andra har publicerats i tidskrifter och antologier.

Signe och Extasen
(tidigare i Fria tidningen 2011)

Den bästa utsikten
(tidigare i Noveller för världens barn, belönad med Sveriges radios novellpris 2009) Informationsförlaget

Hanteras varsamt
(tidigare publicerad i tidskriften 90-tal)

George
(tidigare i tidningen Broderskap 2004)

Tipset
(tidigare publicerad i Dagens Nyheter 1991)

Långa Fingrar
(tidigare i Fria tidningen 2012)

Signe och Extasen

Det är julafton om 4 veckor. Signe är singel. Det är inget fel på henne. Det har bara blivit så. Nu är hon nyss fyllda 45 år och törstar intensivt efter kärlek. Hon har ljusbrunt axellångt hår. Vem ska Signe fira med?

Förutom att de känslomässiga och erotiska behoven pockar på har hon känt av att singlar är diskriminerade i det moderna samhället även på andra sätt än de rent fysiologiska. Hon har blå ögon och väger 72 kilo. Reser man till exempel med charter på semestern måste man betala tillägg eftersom det inte finns några enkelrum på dom populäraste grekiska öarna. Man tar följaktligen upp två sovplatser om man beställer ett standardrum och måste därför betala för det. Signe gillar hemmakvällar och långa promenader samt kallas dansant av sin bästa väninna Marianne, som tyvärr inte går ut och rör sig rytmiskt till musik längre eftersom hon själv har "vunnit högsta vinsten" i form av Bengt, en rödlätt gymnasielärare. Även maten blir dyr i vardagslag eftersom man måste köpa små förpackningar, vilket innebär dyrare kilopris på de flesta varor, om man vill äta färskt vill säga, och det vill Signe. Hennes favoritfärg är orange och hon gillar att vistas vid havet. Hon är således på jakt efter den rätte av flera begripliga skäl, men har, liksom många andra, svårt att lokalisera exakt var på denna planet den rätte just i detta ögonblick av den mänskliga historien befinner sig. Om man bortser

från de praktiska skälen till att skaffa sig en partner (se ovan) är det extasen Signe är ute efter. Hon har läst följande definition i Svenska Akademiens ordbok och dragit slutsatsen att extasen på alla sätt och vis är värd att sträva efter;

Ur Svenska Akademiens ordbok;

Extas: (†) svimning, vanmakt.

(Hon) föll ... i en Ecstasie eller bortryckiande, så att hon 3. dygn eller något mera låg såsom heldöd. 2) (i sht om äldre l. mera primitiva förh.) tillstånd då själsvärksamheten är så uteslutande inriktad åt ett håll att hjärnans värksamhet i vad som rör annat till större l. mindre del upphör; om själens borttryckning från det jordiska o. (hänförda) koncentration omkring det gudomliga; i sht förr äv. om vissa religiöst betonade själssjukdomar, ss. prediksjuka. Falla i extas...

Signe känner efter att ha tagit del av denna information att det är viktigt för henne att hamna i extas. Snarast. Extasen verkar vara motsatsen till det positiva tänkande som hon tidigare metodiskt försökt hänge sig till. Hon tittar ofta på Oprah Winfrey när hon känner sig dyster till mods. Men tanken på extasen har skänkt henne nytt livsmod. Man behöver inte skriva tacksamhetsdagbok. Man rycks bort. Man faller.

Ett litet förtydligande är kanske på sin plats eftersom Signe tycker om att dricka sprit och lyssna på musik, gärna samtidigt; Att vara helt väck är inte att falla i extas. Det är mer som att hamna i koma och må illa samtidigt. Att vara helt väck bör man undvika, medan extasen bör vara en naturlig del av livet.

Signe har dragit följande slutsats; Jag har aldrig varit i extas. Jag måste lägga på ett kol för att hamna i extas. Jag kan inte gå och dra benen efter mig. Hon har till och med

övervägt att tacka ja nästa gång hennes bästa väninna Marianne föreslår att hon ska gå med på en kurs med inriktning på frigörande hyllning och dans till kvinnokönet. Marianne får många såna inbjudningar men vågar inte gå själv, även om Bengt säger att det kanske skulle vara bra för henne. Marianne är nämligen rädd för att falla i extas tillsammans med främmande människor (som av princip inte rakar någon del av kroppen). Ofta ingår bastu och lättare buffé. Men nu har Signe alltså bestämt sig för att ta ett krafttag i kampen mot det oextatiska livet och ge sig ut på en mer målinriktad jakt efter en partner som just kan skänka extas. Målet Signe satt upp är att på själva julafton ska hon inte vara ensam längre.

Signe läser mycket, har rest en del och sett sig omkring, vilket borde lärt henne något om vad för slag av karl hon föredrar. Den första man hon blev fascinerad av var en fullvuxen indian. Hon hade fått åka med sin pappa till Amerika. Signe var då 14 år gammal. Pappan var där eftersom han köpte bildelar från amerikanska skrotar. Bildelar på amerikanska skrotar är billigare än bildelar på svenska skrotar. Far och dotter reste därför över kontinenten, från en prisvärd skrot till nästa skrot, medan högen med rostiga motorer och förgasare växte på släpet. En dag tog dom in på ett hotell som hade en swimmingpool på taket. Trots att Signe var lite rädd för dessa påstridiga amerikanskor, med röda munnar och spända badbollsbröst, smög hon ut och stod och huttrade ett tag bredvid bassängkanten. Amerikanerna drack drinkar och skrattade så att deras stora vita kroppar dallrade. Dom hoppade upp och ned i det cementerade hålet som var fyllt med alldeles onaturligt klart blått vatten. Så blev det plötsligt alldeles tyst. Signe såg, liksom alla andra plötsligt stumma, hur en mäktig man gled ned i vattnet. De som bekymmerslöst simmat omkring kastade sig nu upp ur bassängen som

om vattnet huvudstupa blivit förgiftat. Indianen tycktes vara van vid detta. Han rörde inte en min. Han simmade bara majestätiskt runt i bassängen. Varv efter varv i sakta mak. Han var så vacker att Signe blev gråtfärdig. När pappa kom ut på taket för att ta en kall öl och räkna på vad han köpt och sålt under dagen nickade han åt Signe i samförstånd och sa; Vad hemskt att se en sån där simma runt i fångenskap.

Nästa förälskelse var en man från Italien. Han hette Lorenzo och var världsberömd fotomodell. Åtminstone sa han att han var en världsberömd fotomodell, och han hade ett utseende som gjorde att man var nästan säker på att man sett honom i tidningen. Signe övertalade Lorenzo, på knagglig engelska, att ta hennes oskuld, och det gjorde han, fast utan större entusiasm. Hon tyckte inte heller att det var nåt vidare. Signe har likaledes haft sex med en herre från Gambia samt med en japan, en sjukpensionär och en västgöte. Men känslan av att "det är du och jag" har liksom aldrig velat infinna sig. Japanen var för petnoga och Gambianens kön var så kolossalt att det höll på att skrämma slag på henne. Han gjorde den sk helikoptern med jättepenisen; antagligen för att få henne att slappna av, och av denna lekfullhet blev det tvärdrag i hotellrummet. Hon fick dras med en kraftig förkylning i veckor. Sjukpensionären hade låg sexualdrift på grund av medicineringen och västgöten har hon förträngt.

Signe har nu, med hjälp av vissa socialantropologiska och sociologiska undersökningar förstått att det är en norrländsk man hon söker. Hennes intensiva studier har visat på följande häpnadsväckande resultat;

1. Norrländska män är inte metrosexuella.
2. Norrländska män tycker om att dricka sprit. (vilket Signe också uppskattar) Inte vin eller sk long-drinks, utan ren sprit i vanliga dricksglas.
3. Norrländska män går inte i terapi,

utan håller på det stora hela inne med sina problem, vilket i Signes öron låter nästan för bra för att vara sant. 4. Norrländska män bekymrar sig inte om nationell identitet, om dom inte är samer. 5. Norrländska män rör sig naturligt i naturen och importerar ryska kvinnor för att dom enligt en rapport; känner sig ensamma och vill leva med en partner av motsatt kön i lugn och ro. Flera norrländska män har blivit intervjuade av en kvinna som gett ut en bok på bokförlaget Natur och Kultur, och flertalet av intervjuoffren menar att dom trivs bra i sitt hus och med dom lokala kommunikationsmöjligheterna. Dom föredrar ett enkelt liv, men en kvinna bör varje man ha i huset. För balansen. För skötseln av hemmet, och förstås för det erotiska. Alltså, antecknar Signe i sitt lilla block, det extatiska inslaget.

Hon har även under hösten läst in sig på fakta kring norrländska mäns intresseområden och hoppas hon kommer att ha nytta av sina nya kunskaper när hon kliver av tåget. Hon vill gärna ha något att prata om när hon träffar en norrländsk man som ska inviga henne i hänryckningens beskaffenhet. Gemensamma intressen är som bekant bra att ha när man bildar par. Signe har därtill på auktion ropat in en gammal skolplansch föreställande fiskar som finns i svenska sjöar, och hon har lärt sig dom flesta utantill, hon kan nu abborren, braxen, gäddan och mörten, för att inte verka helt bakom flötet när hon träffar den rätte. Hon har förutom detta sprungit 2 och en halv kilometer om dagen för att bygga upp kroppen inför strapatser i naturen, samt med hjälp av pinnar lärt sig göra upp eld.

Strax efter Alingsås kliver Thomas Nylund på tåget. Han ska åt samma håll. Han kommer från Pajala ursprungligen. Nu bor han i Örebro. Där det finns jobb. I byggsvängen. Han sätter sig på sätet mitt emot och bjuder på smörkola. Han frågar; Gillar du Ulf Lundell? Sådär, svarar Signe.

Thomas tycker att sångaren och författaren verkar ha fastnat, han låter Signe lyssna. Han lånar ut sin freestyle. Signe ändrar inte uppfattning om den populära sångaren som diktar om vargen, flocken och friheten.

Signe tar istället av sig sin kofta och frågar vad han tycker om hennes byst. Han betraktar den tankfullt. Han tar en av tutterna och väger den i sin hand. Han grymtar. Han lutar sig fram och tar tutten i munnen. Han suger på bröstvårtan en bra stund. Man kan säga att han ger Signes tutte en rättvis chans. Så släpper han taget så tutten faller med en duns. På en skala ett till tio? Signe nickar spänt. Jag är på jakt efter extasen så jag måste veta om jag duger? Tomas Nylund verkar vara en ärlig man. Han vågar se henne i ögonen. Då säger jag två och en halv. En svag trea hade hon nästan räknat med. För att dölja sin besvikelse tittar hon ut genom fönstret. Hon ser snö.

Härnösand är en vacker stad. Den ligger nära Sundsvall. Sundsvall är den sista utposten mellan det vanliga Sverige och den utforskade ödemarken. Det känns som ett bra ställe att utgå ifrån. Hon bestämmer sig för att ta in på stadshotellet som inte heter något annat än Stadshotellet i Härnösand. Dom har enkelrum, bara en sån sak, och utsikt över skeppsbron och en Mc Donalds restaurang. Hon vill inte slösa bort någon tid, hon är ju trots allt 45 och törstar som sagt nästan abnormt intensivt efter kärlek, efter att falla - att ryckas med - bortom allt tidigare känt - så efter att ha fräschat upp sig går hon ner i baren och försöker se avslappnad ut i en svartvit randig klänning. Det går ganska bra fast hon är lite skakig i benen. Det är förväntan som gripit tag i henne.

Receptionisten, som tidigare hjälpte henne att checka in, nickar och följer med in i baren eftersom dom är kort på personal. Ovanför disken hänger huvudet av en

uppstoppad älg som någon satt en tomteluva på. Signe sätter sig på en av de galonklädda barstolarna som är lite vinglig och doftar 70-tal. Receptionisten håller upp ett glas vitt vin till sig själv med och lutar sig fram emot Signe.

– Är du här i affärer eller för nöje? - Varken eller. Jag söker en norrländsk man.

Receptionisten nickar. Hon har stor kontaktyta. Hon arbetar ju på stadens största hotell. Folk tittar in.

– Någon speciell norrländsk man eller vilken som helst? - Han ska kunna göra upp eld och skilja en gös från en abborre. Han ska uppskatta en kvinna i min ålder, kunna skilja en falsk kantarell från en äkta och helst inte vara metrosexuell. - Ska han inte vara renlig och ta hand om sig? - Jag söker efter nåt mer rejält, det sticker jag inte under stol med.

Receptionisten ser ut att förstå.

– Du önskar en basvariant av en man? - En vanlig enkel norrländsk man. Signe månar om att artikulera sig tydligt. En som har hus och gillar jakt och fiske. Jag har studerat flertalet undersökningar som åskådliggör att dom rör sig frekvent norr om Dalälven. - En enkel modell? Du menar en rudimentär outvecklad rent av primitiv manstyp? Är det nåt i den riktningen du söker? - En vanlig norrländsk man, jag vet inte hur annars jag ska beskriva det. Någon man kan falla i extas och fira jul med - Kanske en militär från Boden? En gruvarbetare från Svappavara? Eller en djurskötare från Junsele djurpark? Det finns en del att välja på här uppe.

– En man från norrland med sunda värderingar, så skulle jag vilja uttrycka det. Bastu. Kommunist. Snaps. Fiske i vacker tjärn. Snus under läppen. Lyssna på radio. Extas till vardags. Surströmming. Nypotatis. Ådalen.

Receptionisten gurglar initierat och fyller på, både i Signes glas och i sitt eget igen. Det flyter med lite korksmulor. Det gör inget. Receptionisten är receptiv. Hon förstår.

– Du vill ha en man som inte uttrycker sina känslor.

Signe höjer tacksamt sitt glas till en skål.

– Vi har annars en del akademiker i Umeå? Receptionisten trugar med en skål knäck men Signe vet vad hon föredrar. – Nej, Akademiker gör ingenting för mig. Inte heller konsulter eller fågelskådare.

Samtalet avbryts eftersom receptionisten plötsligt tittar mot dörren och höjer handen till en hälsning. En ny gäst. Temperaturen i rummet stiger omedelbart. TystBertil har gjort entré.

Dom sitter nära varandra en stund, TystBertil och Signe. Dom ser varandra i ögonen och Signe börjar till att bli varm mellan benen. Hon tänker; det går ju som smort det här. Hon gnider benen mot varann så hon blir alldeles elektrisk och röd i ansiktet. Hon säger nåt initierat om jakt och fiske. Kokkaffe. Frågar om han trivs i naturen. Receptionisten nickar uppmuntrande. Först säger TystBertil inte ett ord. Han stoppar en pipa med piprensare, så tänker han på och suger så det susar i öronen på Signe. Han muttrar något lite. Hursa? Naturen? Visst är den trivsam? Liten stuga? Trasmatta? Vättar och pelargonier? Det blir sen tyst så länge att Signe börjar tröttna på den; tystnaden. Det händer ingenting på mycket längre. Så plötsligt tar han hennes hand. Signe tror först TystBertil vill hälsa på eget vis men när det börjar blöda börjar hon gråta istället för att bli glad. Han biter henne. Saliv och snus rinner över handflatan. Han släpper inte taget heller. Dom snusgula gaddarna sjunker ned i köttet. Sugandet övergår till ett flåsande. Sen säger han namnet på sitt kön flera gånger i rad. Kuk, säger han. Kuken hatar julen. Kuken står inte ut. Inte förrän receptionisten tar fram ett nät med nötter och slår honom i huvudet släpper han. Loss, fräser hon, Signe är söderifrån, och även om hon är på jakt efter en basvariant måste man på något vis kunna uppföra sig. Då

reser sig TystBertil och går. Signe kan då inte sluta gråta fast hon får plåster och vargtass och tröstande ord. Hans förra fru försvann, säger receptionisten. Ingen vet vart. Han kanske döda na. Vem vet. Han kanske bet ihjäl na och grävde ner na.

Signe slås nu av en stor insikt. Ja så stor att man nästan skulle kunna kalla den en uppenbarelse. Den lyder: Det är hon själv som hittat på den norrländske mannen, precis som hon hittade på den simmande idianen och gambianen som fick henne förkyld. Hon har kokat ihop ett magiskt tillstånd som inte existerar. Det finns ingen tystlåten tjur i rutig flanell som kan skicka henne upp mot himmelska höjder. Det är bara hon och vanligt folk från olika länder som famlat efter extasen men inte lyckats få fatt i den, allt annat är bara fantasier. Varför sa du inte att TystBertil var knepig? Varför lät du mig sitta och rabbla fisksorter som ett annat spektakel? Basvarianten, förklarar receptionisten. Det var den modellen du uttryckligen var ute efter. TystBertil är rumsren men så mycket mer är han nog inte att skryta ned. Signe bestämmer sig i det ögonblicket för att ge upp hoppet. Det spelar ingen roll om det är jul eller påsk. Hänryckningen uteblir i Signes liv oavsett årstid.

Sluta lipa och lyssna nu, säger receptionisten. Extasen, den är som ett ljud man nästan inte kan höra, eller som kvalstra mellan lakanen. Extasen måste komma frivilligt. Sådan är dess natur. Extasen är som en rebus man måste lista ut. Signe måste fråga; Har du själv stött på denna rena form av extas någongång? Nä, det har jag inte, svarar receptionisten, men jag har träffat på dom som älskat med den. Älskat med själva extasen? Ja du vet, nickar receptionisten. Orgier. Signe tror inte sina öron, det låter så spännande. Här på hotellet?

Tysta sitter kvinnorna i baren under älghuvudet och drömmer sig bort. I Berlin, viskar receptionisten initierat. Där är det orgier hela tiden. Där trivs extasen. Men Berlin är ju som motsatsen till en man från norrland med sunda värderingar, parerar Signe förvirrat. Surströmning. Precis, menar receptionisten, extasen är nog ALLTID motsatsen. Den är inte platsbunden eller människobunden. Det spelar ingen roll om du är från söder eller norr. Inför extasen är vi alla lika. Men man kan inte tvinga extasen i någon riktning. Då blir den bara sur. När det är din tur kommer den, om inte extasen helt glömt bort dig, vill säga. Jag brukar tänka på jungfru Maria, fortsätter receptionisten liksom tröstande när Signe ser villrådig ut. Hon låg ju i sin säng och längtade hon med. Hon visste inte vad extasen var utan var trolovad med han den där Josef. Tråkmånsen som inte ville sätta på henne. Men så knackade en ängel på fönstret. En ängel med lite för långt hår knackade på och hon öppnade, du förstår att hon måste blivit förvånad- hon öppnade och han kröp in. En ängel med stånd under det vita lucianattlinnet, en ängel som sa att han hade ett budskap från gud fader själv- han skulle tränga in i henne och uppfylla henne med den heliga ande. Och det gjorde han, han trängde in och uppfyllde henne säkert i flera timmar, juckade, och sen när hon var befruktad så drog han sig ur och kröp ut genom fönstret igen. Den heliga ande måste vara en omskrivning för den kvinnliga orgasmen. När en kvinna möter extasen blir det den heliga ande. Har du tänkt på det? Och till råga på allt trodde Josef att det var gud som var pappan till barnet nio månader senare. Jesus du vet. Kristendomen bygger på det antagandet. Det skålar vi för, tycker jag. Det är värt att fira en gång om året. Signe håller med. Det kallar jag julsaga med besked.

Glaset klirrar så högt att Signe inte hör när Tomas Nylund kliver in genom dörren. Han ler mot Signe. Där är du ju. Har du hittat extasen än? Nä, men jag är inte ledsen över min två och en halv tutte längre. Jag har lärt mig om Jungfru Maria och fått en ny väninna. Vi ska åka till Berlin och vara med om en orgie. Och så har jag blivit lite kristen. Vill du skåla med oss kanske? Vi skålar för den helige ande. Det vill jag gärna, nickar Tomas, och om du vill kan jag undersöka din tutte igen lite senare. Jag tror jag gav fel poäng; för när du hoppat av tåget kunde jag inte sluta tänka på den.